

РЕШЕНИЕ

№ 23253

гр. София, 13.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 15.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **6303** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Н. Ц. Б. срещу мълчалив отказ на кмета на областния управител на област С. – град да предостави административна услуга по заявление вх. № ОА23-7101/03.06.2024 г. за заверка на молба – декларация, отнасяща се за обстоятелствена проверка по чл. 587 ГПК за ПИ с проектен идентификатор 07140.8092.1754 по КККР на [населено място], район „К.“ Столична община.

В жалбата се посочва, че пред органа са представени достатъчно доказателства за индивидуализация на имота. Развива съображения, че органът действа в условията на обвързана компетенция и удостоверява единствено дали имотът е актуван като държавна собственост. Органът няма право да извършва преценка за собствеността на имота. Поддържа, че са налице всички условия за предоставяне на исканата административна услуга, но към настоящия момент липсва произнасяне от страна на органа.

Ответната страна - областният управител на област С. – град, чрез процесуалния си представител, изразява становище, че липсва постановен отказ, тъй като производството пред органа е висящо, доколкото са изискани документи от други органи.

След като прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред областния управител на област С. – град е образувано по

заявление вх. № ОА23-7101/03.06.2024 г. на Н. Ц. Б., с което се иска заверка на молба – декларация, отнасяща се за обстоятелствена проверка по чл. 587 ГПК за ПИ с проектен идентификатор 07140.8092.1754 по КККР на [населено място], район „К.“ Столична община.

Към заявлението е приложена молба – декларация, подписана от жалбоподателката, в която е описан процесният имот. Приложена е още скица – проект за ПИ с идентификатор 07140.8092.1663 по КККР, в който е нанесен нов обект, а именно ПИ с проектен идентификатор 07140.8092.1754. Също така е представено удостоверение, издадено от кмета на район „К.“ – СО, според което имотът няма общински характер и не попада в зона за възстановяване по чл. 13а ППЗСПЗЗ.

По преписката липсват доказателства органът да е изисквал информация от други органи. Липсва произнасяне по подаденото искане за заверка на молбата – декларация.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е насочена срещу подлежащ на оспорване административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 АПК. Издаването на удостоверения от страна на общинската администрация, изразяващи се във вписването на подлежащи на удостоверяване обстоятелства в молбата - декларация, която се представя пред нотариуса при извършване на обстоятелствена проверка, представлява административна услуга по смисъла на § 1, т. 2 ,буква „а“ от Допълнителните разпоредби на Закона за администрацията. Съгласно чл. 21, ал. 3 АПК волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения, както и отказът (изричен или мълчалив) да се издаде такъв документ, представлява индивидуален административен акт, подлежащ на обжалване пред съд, ако засяга права или законни интереси. В тази връзка отказът (изричен или мълчалив) да се предостави исканата административна услуга носи белезите на индивидуален административен акт, с който се засяга неблагоприятно правната сфера на заявителя, поради което подлежи на съдебен контрол.

Жалбата е процесуално допустима, подадена от лице с правен интерес като заявител пред административния орган и в срока по чл. 149, ал. 2 АПК.

Не се споделят възраженията за висящност на производството пред органа. Съгласно чл. 57, ал. 2 АПК административният акт по чл. 21, ал. 3 се издава до 7 дни от датата на започване на производството. В случая заявлението е подадено на 03.06.2024 г., което означава, че органът е следвало да се произнесе до 10.06.2024 г., а липсата на такова означава, че е формиран мълчалив отказ по заявлението за предоставяне на административна услуга. По делото липсва доказателства за твърденията на ответника, свързани с изискани документи от други органи. Дори да е налице това обстоятелство, то това е ирелевантно, тъй като е формиран мълчалив отказ. Вярно, че е възможно постановяване на изричен отказ след мълчаливия отказ, каквито са разясненията дадени в т. 8 от Постановление № 4/1976 г. на Пленума на ВС, но не е възможно излагане на доводи за висящност на административното производството пред органа след изтичане на срока за произнасяне. Противното би означавало неопределена във времето висящност на производството пред органа, което противоречи на принципа на чл. 11 АПК. В рамките на срока за произнасяне на административния орган, а не извън този срок, последният е длъжен да извърши проверка за относимите факти.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 587, ал. 2 ГПК, ако собственикът не разполага с доказателства за собственост или ако те не са достатъчни, нотариусът извършва обстоятелствена проверка за придобиване на собствеността по давност чрез разпит на трима свидетели, посочени от кмета на общината, района или кметството или от определено от него длъжностно лице, в чийто район се намира недвижимият имот. Свидетелите се посочват по указание на собственика и трябва по възможност да бъдат съседи на имота.

В това производство е необходимо областният управител да удостовери дали имотът представлява или не държавна собственост, което е във връзка със забраната на чл. 86 от Закона за собствеността. Компетентността на административния орган се свежда единствено до проверка на обстоятелството дали въпросният имот е държавна собственост. По тези съображения органът действа при условията на обвързана компетентност и дължи произнасяне по заявеното искане, след като извърши служебна проверка за относимите обстоятелства.

Административният орган не е компетентен да се произнася по въпроса за кои лица са налице предпоставките за придобиване на правото на собственост – нито в това производство, нито по принцип, защото по това обстоятелство може да се произнесе единствено нотариус в производството по чл. 587 и сл. ГПК, т. е. нотариусът проверява дали молителят е придобил правото на собственост върху имот въз основа на придобивна давност, който извод се прави въз основа на наличните писмени доказателства и разпит на трима свидетели, посочени от кмета. Произнасянето по тези въпроси включва в себе си и произнасяне дали имотът, респ. част от него е държавна собственост, ако е посочено това от областния управител.

В настоящия случай производството пред областния управител е образувано по искане за предоставяне на административна услуга, която се изразява в заверяване на молба – декларация по обстоятелствена проверка по чл. 587 ГПК за ПИ с проектен идентификатор 07140.8092.1754 по КККР на [населено място], район „К.“ Столична община. Органът е надлежно сезиран и е налице надлежно описание на имота, подкрепено от скицата – проект, позволяваща неговата индивидуализация.

В случай, че имотът е държавна собственост, органът няма право да отказва предоставянето на исканата административна услуга, а следва да отрази тези обстоятелства в молбата – декларация, като посочи, че е държавна собственост. Посочената от органа информация не обвързва нотариуса при преценката дали е налице придобивна давност, тъй като само той е компетентен да издаде констативния нотариален акт, респ. да провери дали е налице заявеният придобивен способ.

Горното налага извод за незаконосъобразност на оспорения отказ, поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК следва да се отмени. Преписката следва да се върне на органа, който в 7 – дневен срок да предостави исканата административна услуга, като удостовери дали процесният имот представляват или не държавна собственост.

На основание чл. 174, изр. 2 АПК препис от решението следва да се изпрати на органа по чл. 307, ал. 3 АПК, който в случая е Главният инспекторат към Министерски съвет. По разноските

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на оспорващата страна следва да се присъдят разноски размер на 10 лева за държавна такса и 1000 лева за адвокатски хонорар, който е платен в брой, видно от договора за правна помощ, имащ характер и на разписка за изплатената сума.

Неоснователно е възражението за прекомерност на адвокатски хонорар. Действително делото не е сложно от фактическа и правна страна, но претендираният размер съответства на минималния размер на адвокатските хонорари, посочен в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Допълнително следва да се отбележи, че според чл. 36, ал. 1 ЗА адвокатът има право на възнаграждение за своя труд, а според чл. 36, ал. 2 ЗА размерът на възнаграждението трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. Посоченият размер, съобразен с МРЗ за страната за 2024 г. и със задълженията му по глава девета от ЗА, е съответен на извършената работа на адвоката по делото. По този начин жалбоподателката ще получи действително направените от нея разноски, които са резултат на незаконосъобразни отказ на държавния орган, , без да накърнява или да облагодетелства интересите на която и да е от страните в производството.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на областния управител на област С. – град да предостави административна услуга по заявление вх. № ОА23-7101/03.06.2024 г., подадено от Н. Ц. Б., за заверка на молба – декларация, относеща се за обстоятелствена проверка по чл. 587 ГПК за ПИ с проектен идентификатор 07140.8092.1754 по КККР на [населено място], район „К.“ Столична община.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за произнасяне по заявлението в 7 – дневен срок съобразно мотивите на съдебния акт.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Н. Ц. Б. сумата в размер на 1010 лева, представляваща направени по делото разноски за държавна такса и адвокатски хонорар.

Препис от решението да се изпрати на Главния инспекторат към Министерски съвет на основание чл. 174, изр. 2 АПК за извършване на преценка за предприемане на действия по чл. 307, ал. 3, вр. чл. 302 АПК.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: